

фермерів. В Європейському економічному співтоваристві почали розподіляти бюджетні кошти, виходячи із площі земельних угідь, їх розташування і якості. Напрями підтримки сільського господарства змінюються і відповідно до правил СОТ. За такого підходу держави орієнтуються на мінімізацію втрат від скорочення підтримки агропродовольчого сектору, а за рахунок реструктуризації заходів підтримки державам вдається підвищити її віддачу.

Система заходів щодо регулювання і підтримки агропродовольчої сфери у провідних країнах не є постійною. Вона вдосконалюється під впливом економічних, політичних, соціальних та інших факторів. Але в усіх змінах щодо регулювання розвитку сільського господарства чітко простежується економічна підтримка сільськогосподарського товаровиробника.

Література

1. Ульяновченко Ю.О. Державне регулювання аграрного ринку в країнах ЄС і США: досвід для України / Ю.О. Ульяновченко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/DeBu/2007-2/doc/5/05.pdf>.

2. Левченко Н.М. Принципи державного регулювання розвитку АПК в умовах інтеграції до європейського простору / Н.М. Левченко // Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. – Х.: Вид-во ХарPI НАДУ Магістр. – 2011. – № 1 (32). – С. 145–149.

3. Омельченко Т. «Якщо сьогодні дати дозвіл на продаж землі, це призведе до суцільного безладу в суспільстві» / Омельченко Т. // Український тиждень. – 2015. – №9 (381). – С. 18–19.

Володимир МАЦЬКІВ

Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника,
м. Івано-Франківськ

ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ

За роки реформ в аграрному секторі економіки відбулися радикальні зміни, що змінили роль фінансових механізмів і джерел відтворювальних процесів. Таку ситуацію, безсумнівно, можна назвати відтворювальною кризою, яка вимагає перегляду фінансово-кредитного механізму, що в свою чергу забезпечить подальший сталий розвиток аграрної сфери. У цій ситуації підвищується значимість управління наявними фінансовими ресурсами. Інструментом впливу на них є фінансовий механізм. Структура фінансового механізму досить складна. У неї входять елементи і відповідні різноманітні фінансові відносини. Саме множинність фінансових взаємозв'язків зумовлює застосування великої кількості видів, форм і методів їх організації (елементів фінансового механізму). Фінансово-кредитний механізм – найбільш істотна ланка економічного механізму, мета якого – вивести з кризи аграрний сектор економіки. Один з основних недоліків, за період реформування – деградація всіх видів ресурсів, так чи інакше використовуються в сільському господарстві.

І це не тільки погіршення стану сільськогосподарських угідь, зниження рівня родючості в результаті нераціонального використання земельних ресурсів, але і хронічна неплатоспроможність аграрних формувань, і як наслідок – дефіцит основного і оборотного капіталу.

Кожна сфера і кожне окрема ланка фінансового механізму є складовою частиною єдиного цілого. Разом з тим сфери і ланки функціонують відносно самостійно. Ця обставина викликає необхідність постійного узгодження складових фінансового механізму. Внутрішня ув'язка його складових (структурних і функціональних) ланок є важливою умовою його дієвості.

Аграрному сектору є притаманним суттєві особливості фінансового механізму, котрі викликані специфікою формування ринкового механізму в АПК. Цей механізм включає в себе дві паралельно існуючі системи: перша – система саморегулювання на основі принципів ринку, де основними важелями є попит і пропозиція, конкуренція; друга – державне регулювання у прямому й індикативному режимах, що забезпечує ефективне функціонування ринку, проведення антимонопольної політики, соціальну захищеність сільських товаровиробників.

Рішення пріоритетних проблем, основними з яких є екологічна, належить фінансово-кредитному механізму, котрий включає пільгове оподаткування, кредитування і субсидування проектів, спрямованих на сталий розвиток аграрного сектору, цінове регулювання, виділення грантів. До методів фінансово-кредитного механізму забезпечення сталого розвитку галузі можна віднести: підтримку підприємницької та інноваційної діяльності, спрямовану на охорону навколишнього середовища; надання податкових пільг при впровадженні найменш витратних технологій, нетрадиційних видів енергії, використання вторинних ресурсів і переробку відходів виробництва без шкоди для земельних і водних ресурсів; розробку програм в галузі сталого розвитку аграрного сектору.

Одним з найважливіших питань формування та розвитку системи земельно-іпотечного кредитування є формування залучення фінансових ресурсів. Усі джерела формування фінансових ресурсів суб'єктів аграрного сектору можуть бути розділені на власні та залучені (рис. 1).

Під фінансовими ресурсами розуміють всі грошові джерела коштів, що акумулюються підприємством [3, с. 155], тобто фінансові ресурси підприємств – це грошові кошти і надходження, що знаходяться в розпорядженні господарюючих суб'єктів і призначені для забезпечення їх господарської діяльності та виконання зобов'язань перед фінансово-кредитною системою [4, с. 14].

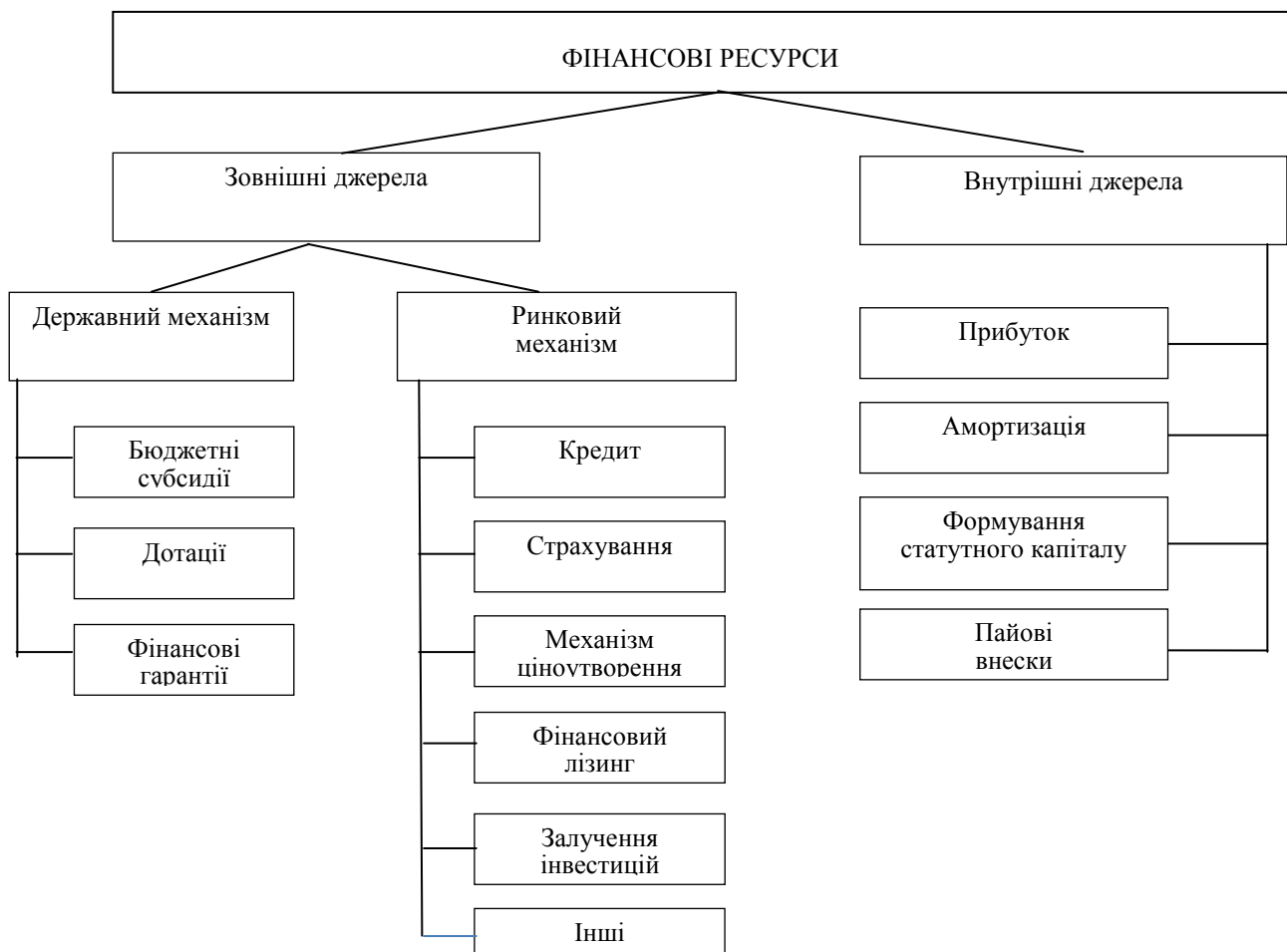

Рис. 1. Класифікація фінансових ресурсів суб'єктів аграрного сектору

Отже, під фінансовим забезпеченням ми пропонуємо розуміти елемент системи фінансового управління, спрямований на перетворення фінансових ресурсів у капітал у грошовій формі за допомогою залучення грошових коштів та їх використання на певні цілі діяльності, основою якого є такий фінансовий метод як фінансування, а регулятором функціонування – елементи фінансового механізму; а під фінансовим забезпеченням матеріально-технічної бази – елемент системи фінансового менеджменту, спрямований на перетворення фінансових ресурсів у капітал у грошовій формі через залучення грошових коштів та їх використання з метою формування і зміцнення матеріально-технічної бази.

Література

1. Гудзь О.Є. Забезпечення сільськогосподарських підприємств фінансовими ресурсами в період змін та стабілізації / О.Є. Гудзь // Економіка АПК. – 2007. – № 3. – С. 46–53.
2. Жидяк О.Р. Проблеми вдосконалення механізму фінансування підприємницьких структур аграрної сфери / О.Р. Жидяк // БІЗНЕСІНФОРМ. – 2013. – № 2. – С. 139-141.
3. Теория финансов : учеб. пособие / Под ред. Н.Е. Заяц, М.К. Фисенко. – Изд. 2-е, стереотип. – Мн.: БГЭУ, 2006. – 541 с.
4. Заяц Н.Е. Финансы предприятий : учеб. пособие / Н.Е. Заяц, Т.И. Василевская. – Мн. : Выш. шк., 2005. – 324 с.